
Be-Part Waregem

Braeckman | Fieret |
Kooiker | Štrba

INTRO

Braeckman | Fieret | Kooiker | Štrba

7 maart – 30 mei

Be-Part, Platform voor actuele kunst, Westerland 17, 8790 Waregem

OPENING:
ZON 07.03

De tentoonstelling *Braeckman | Fieret | Kooiker | Štrba* wil een zinvol gesprek tussen vier oevres op gang brengen. Elk van de vier kunstenaars gaat een dialoog aan met zijn of haar model. Vaak vanuit een andere invalshoek, met andere beweegredenen en een ander doel.

07.03 –
30.05.2021

Annelies Štrba heeft decennialang het leven van haar familie gedocumenteerd in diverse reeksen, waaronder *Shades of Time*. Het is duidelijk dat zij een erg persoonlijke band met haar onderwerp heeft.

Ook in het geval van **Gerard Fieret** valt op dat hij een persoonlijke verstandhouding lijkt te hebben met zijn model(len). Hij gebruikte de camera om een intieme relatie te creëren.

Bij **Dirk Braeckman** valt de tederheid op waarmee hij zijn modellen benadert. Vaak zie je enkel een schouder, een been of een rug. Zelden kijkt het model recht in de lens. De menselijke figuur is vaak afwezig, maar heel dikwijls tref je in het werk de sporen van een menselijke aanwezigheid aan.

Op vraag van **Paul Kooiker** neemt het model diverse poses aan, waarna de kunstenaar met zijn camera om het model heen draait alsof hij lichaamsstudies voor een schilderij of sculptuur maakt. Hij onderzoekt en objectiveert, en het resultaat oogt eerder sculpturaal.

Openingsuren:

DIN – VRIJ: 13u tot 17u, ZON: 13u tot 17u

De tentoonstelling *Braeckman | Fieret | Kooiker | Štrba* in Be-Part Waregem is een partnerproject van het fotofestival *Track & Trace*, dat van 13 maart tot 25 april in Kortrijk loopt.

DIRK
BRAECKMAN

OPENING:
ZON 07.03

07.03 –
30.05.2021

De Belgische fotograaf **Dirk Braeckman** (°1958, Eeklo, woont en werkt in Gent) besloot op het einde van de jaren zeventig fotografie te gaan studeren als voorbereiding op het schilderen. Tien jaar later toonde hij zijn eerste typische analoge prints in zwart-wit, met suggestieve en enigszins raadselachtige beelden. Zijn werken balanceren op de grens tussen blootleggen en toedekken, tussen aanwezigheid en afwezigheid, tussen representatie en abstractie. De foto's zijn niet zozeer verhalend, maar wel doordrongen van suggestie.

De onderwerpen voor zijn fotowerk vindt Braeckman in zijn directe omgeving. Het zijn bij voorkeur interieurs, anonieme hotelkamers en plaatsen waar de tijd stil schijnt te staan. De ondertoon in zijn werk is uitgesproken autobiografisch. Een enkele menselijke figuur is slechts fragmentarisch aanwezig. Emoties, plaats en tijd vallen niet te identificeren. De visuele taal van Dirk Braeckman focust op het kijken en reflecteert over de status van het beeld. Braeckman onderzoekt de grenzen van het medium en daagt de fotografische conventies uit. Hij breidt het fotografische medium uit tot het punt waarop het meer verwant is aan de praktijk van de beeldhouwer. Het reflecterende flitslicht dat vaak nadrukkelijk aanwezig is in zijn werk, accentueert de tactiele kwaliteiten van de textuur van de wanden, gordijnen en tapijten. Braeckmans beelden combineren intimiteit en afstand om een besloten, afgezonderde wereld te creëren waarvan de betekenis moeilijk te definiëren valt.

Het werk in de donkere kamer en de kwaliteit van zijn unieke afdrukken zijn van essentieel belang. Braeckman vertrekt daarbij van negatieven uit zijn archief. Het zijn vaak beelden van vluchtige momenten die hij ooit heeft vastgelegd in het dagelijks leven of op een van zijn reizen. Vrijheid en spontaniteit zijn essentiële noties in zijn creatief proces. Dirk Braeckman enceneert niet, maar selecteert en kadreert via het oog van de lens. De matte zilvergelatineprints op barietpapier zijn donker, maar zitten toch vol nuance en subtiliteit. Ze verleiden de toeschouwer met een suggestieve vaagheid. De foto's werpen meer vragen op dan ze antwoorden bieden. Braeckman voorziet zijn werken niet van informatieve titels, maar van een code en een jaartal. Het jaartal verwijst naar het moment waarop het beeld in de donkere kamer gecreëerd werd, niet naar het moment van de foto-opname.

Braeckmans werk was eerder te zien in solotentoonstellingen in KINDL in Berlijn, The Modern Art Museum in Fort Worth, Texas, Museum M in Leuven, BOZAR in Brussel, Le Bal in Parijs, S.M.A.K. in Gent, De Pont in Tilburg, Fotohof in Salzburg, Kunsthalle Erfurt en de Appel Arts Centre in Amsterdam. In 2017 vertegenwoordigde Dirk Braeckman België op de 57ste Biënnale in Venetië. Zijn werk werd onder meer opgenomen in tentoonstellingen in het Palais des Beaux-Arts in Lille, Kunst Haus Wien in Wenen, FRAC Auvergne in Clermont-Ferrand, Hamburger Bahnhof in Berlijn, Museum Boijmans Van Beuningen in Rotterdam, Haus der Kunst in München, WIELS in Brussel, National Art Museum of China in Beijing, Kunsthalle Wien in Wenen, Fotomuseum Winterthur, M HKA in Antwerpen, MARTa Herford in Herford, Kunstpalast in Düsseldorf. Dirk Braeckman wordt in België vertegenwoordigd door Zeno X Gallery in Borgerhout, Galerie Thomas Fisher in Berlijn en sinds kort ook Grimm Gallery in New York. Van 10 maart tot 24 april 2021 loopt onder de titel Fernweh een tentoonstelling met nieuw werk van Dirk Braeckman in Zeno X Gallery.

GERARD
FIERET

OPENING:
ZON 07.03

07.03 –
30.05.2021

Het fotografische werk van de Nederlandse kunstenaar **Gerard Fieret** (1924 – 2009, Den Haag) situeert zich in de periode 1965 – 1975. Vanaf 1965 bouwde Fieret aan een formidabel oeuvre, dat van belang is geweest voor de waardering van de fotografie als autonome beeldende kunst. Zijn ambities om de limieten op te zoeken en het medium te emanciperen waren daar niet vreemd aan. Op tien jaar tijd maakte Fieret tienduizenden foto's van wat hij zelf *'le monde entier'* noemde. Hij wilde de hele wereld in beeld brengen en daarmee bedoelde hij vooral 'zijn (kleine) wereld': mannen, vrouwen in zijn atelier, maar bijvoorbeeld ook een stapel kartonnen dozen in de kelder. Hij deed dit op een niet-hiërarchische wijze en hield geen rekening met mislukte foto's; die bestonden voor hem gewoonweg niet.

Zijn groot artistiek bewustzijn wist Fieret te combineren met een ostentatieve slordigheid. Die uitte zich onder meer in een erg rudimentaire donkere kamer in Den Haag, waar hij de technische en beeldende grenzen van het medium opzocht. Fieret zag zichzelf eerder als een 'fotograficus', een graficus die de techniek helemaal naar zijn hand zette. Hij stond ook bekend om zijn dokatrucs zoals solarisaties, reticulaties, dubbelbelichtingen, kort- en langbelichtingen, collages, samenstellingen, twee halve negatieven op hetzelfde papier afgedrukt...¹ Fieret maakte nooit identiek dezelfde print, zodat men kan zeggen dat elke foto een unicaat is. Hij fotografeerde vaak in reeksen en hield er ook van die reeksen te exposeren.

Wat Fierets werk absoluut uniek maakt is de 'nabewerking'. Hij signeerde zijn werk in viltstift en voorzag zijn foto's van copyrightstempels op de beeldzijde van de foto. Die toevoegingen waren een extra grafische component, maar evengoed een uiting van een man met een aan paranoia grenzende angst voor (intellectuele) diefstal van zijn werk. De overal opduikende stempels en handtekeningen bevestigden natuurlijk ook zijn eigen identiteit.

Gerard Fieret was een kind van zijn tijd, die bekendstond om zijn hang naar het authentieke, dwarse en rauwe leven. Zijn werk heeft vaak een erotische toon, het is edgy en het rauwe schuilt ook in de staat van de foto's, die door de kunstenaar zelf allerminst in de beste omstandigheden werden geconserveerd. Hoewel de composities vaak een achteloze indruk geven, valt toch op dat hij zijn foto's wel degelijk ensceeneerde. Zijn eigen aanwezigheid en de interactie met zijn modellen spelen een belangrijke rol. Hij gebruikte de camera om een intieme relatie tussen fotograaf en model te creëren. Fieret was een beeldend kunstenaar, schilder, schrijver, dichter en 'fotograficus', die een tiental jaar lang zijn spiegelreflexcamera gebruikte als een nieuw, experimenteel instrument. In de jaren tachtig maakte hij geen foto's meer; hij schreef toen gedichten en tekende op bierviltjes.

Het grootste deel van Fierets foto's vond een onderkomen in het Kunstmuseum Den Haag en in de collectie van de Universiteit Leiden. Zijn werk is ook te vinden in de collecties van het Stedelijk Museum Amsterdam, het Van Abbemuseum in Eindhoven, het Huis Marseille, Museum voor Fotografie in Amsterdam en de Bibliothèque nationale de France. Alle werken van Gerard Fieret in deze tentoonstelling behoren tot de collectie van het Kunstmuseum Den Haag.

¹
Wim van Sinderen,
*Gerardus Petrus
Fieret*, Hannibal,
2016.

GERARD
FIERET

OPENING:
ZON 07.03

07.03 –
30.05.2021

Credits beelden:

(links) Zonder titel, Twee jonge vrouwen zittend op een bed in atelier, Gerard Petrus Fieret, 1984, gelatine-zilverdruk, Kunstmuseum Den Haag

(rechts) Onscherp, korreling portret van een jonge vrouw, Gerard Petrus Fieret, 1965 – 1975, gelatine-zilverdruk fotopapier, Kunstmuseum Den Haag

(onderaan) Zonder titel, Portret van Haye Smith (artist) met signaturen, Gerard Petrus Fieret, 1965 – 1975, gelatine-zilverdruk op papier beschreven met witte viltstift, Kunstmuseum Den Haag

PAUL
KOOIKER

OPENING:
ZON 07.03

07.03 –
30.05.2021

De Nederlandse fotograaf **Paul Kooiker** (° 1964, Rotterdam, woont en werkt in Amsterdam) is een van de meest interessante conceptuele fotografen van Nederland. Hoewel hij uitsluitend gebruikmaakt van het fotografische beeld, is hij veeleer een beeldend kunstenaar te noemen dan een fotograaf. De kunstenaar is gefascineerd door de klassieke genres als het landschap, het stilleven en de mens. Naast tentoonstellingen in binnen- en buitenland besteedt hij veel aandacht aan het publiceren van zijn fotowerk.

Het gaat bij Kooiker niet om het maken van de perfecte foto. Zijn beelden zijn soms overbelicht, bewogen, onscherp of verschoten van kleur. De echte waarde van zijn werk zit in het intensieve selectie- en bewerkingsproces. Op basis daarvan stelt hij vervolgens reeksen (vaak raadselachtige) foto's samen in de vorm van ruimtelijke installaties en fotoboeken, waarin het ene beeld betekenis krijgt ten opzichte van het andere. Een veelvuldig terugkerend thema bij Kooiker is het vrouwelijk naakt. De kijker voelt zich vaak gedestabiliseerd en een voyeur. Men kan stellen dat het oeuvre van Kooiker zowel de positie van de kunstenaar als die van de kijker in vraag stelt. Kooikers werk gaat over de essentie van het kijken: de toeschouwer ziet wat hij denkt te zien.

Voor de tentoonstelling in Be-Part toont Paul Kooiker een reeks foto's die hij in opdracht van het Centraal Museum in Utrecht maakte naar aanleiding van de tentoonstelling *De tranen van Eros* (15.2 – 16.8.2020). Aan Kooiker werd gevraagd een eigentijds commentaar te geven op het historische surrealisme. In antwoord daarop creëerde hij een reeks van achttien portretten van ezels, die in de studio werden gemaakt. Ezels zijn moeilijk te peilen, complexe dieren, die bijzonder intelligent en geduldig zijn. Ze komen ook voor in Luis Buñuels iconische film *Un chien andalou* uit 1929, die hij samen met Salvador Dalí maakte en die vol surrealistische beelden zit. Door de dieren als het ware in een glamourachtige situatie te fotograferen en er de titel *The Rumour* aan te verbinden creëert Kooiker een sfeer vol mysterie en vervreemding.

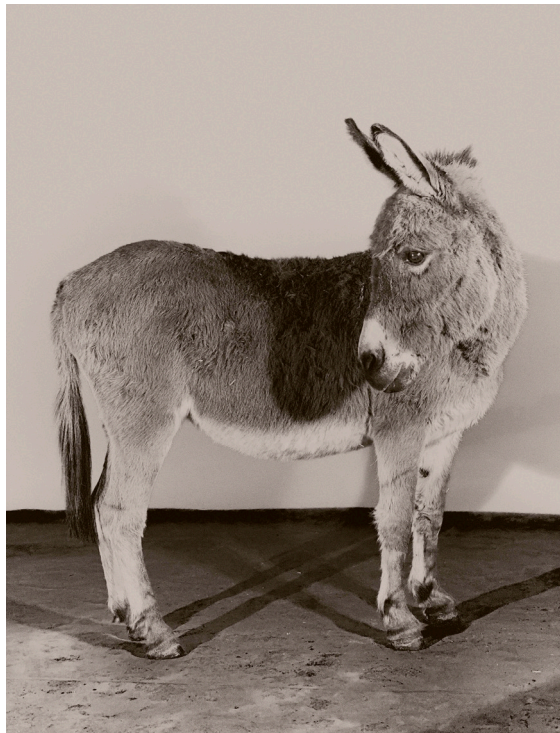
Dieren kwamen ook al eerder voor in het oeuvre van de kunstenaar. Voor de reeks *Black Meat* uit 2008 analyseerde hij de bewegingen van zwanen. In sommige afdrukken zijn de zwanen nog herkenbaar, terwijl in andere zodanig wordt ingezoomd dat het globale beeld vrij abstract wordt. In deze reeks experimenteert de kunstenaar ook met een vrij heftig kleurenpalet. Voor de expo *Nude Animal Cigar* in het Fotomuseum Den Haag in 2014 blikte Kooiker terug op zijn twintigjarige carrière als beeldend kunstenaar. Het resultaat was een duizelingwekkend overzicht van tweehonderd fotowerken waarin naaktfoto's en opnames van dieren werden afgewisseld met close-upfoto's van de talloze sigaren die hij al die jaren in zijn atelier rookte.

Recente publicaties van Paul Kooiker zijn onder meer Eggs and Rarities (2018) en Nude Animal Cigar (2014), beide uitgegeven door Art Paper Editions uit Gent. Recentere solotentoonstellingen van Kooiker vonden plaats in het Museum Villa Mondriaan in Winterswijk, Otto Zoo in Milaan, FOMU in Antwerpen, Hydra + Fotografia in Mexico City. Werk van Kooiker was ook te zien in groepstentoonstellingen in het Centraal Museum in Utrecht, Garage Rotterdam, Museum Kranenburgh in Bergen, Galerie Zink in Brussel, ArtexArte in Buenos Aires... Paul Kooiker wordt vertegenwoordigd door tegenboschvanvreden in Amsterdam en Galerie Zink Waldkirchen.

PAUL
KOOIKER

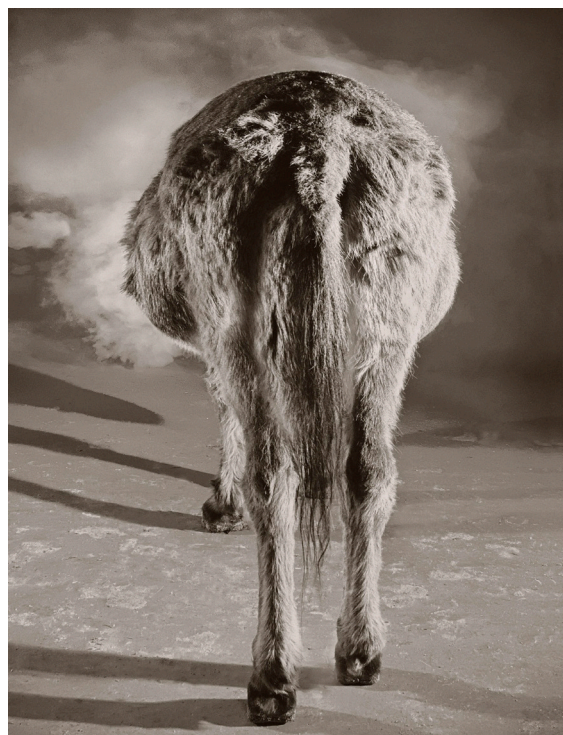
OPENING:
ZON 07.03

07.03 –
30.05.2021

Credits beelden:

*The Rumour,
Paul Kooiker,
2020*

ANNELIES
ŠTRBA

OPENING:
ZON 07.03

07.03 –
30.05.2021

De Zwitserse multimediakunstenares **Annelies Štrba** (°1947, Zug, CH) werkt met fotografie, video en digitale media. Ze woont afwisselend in Richterswil (CH), Ascona (IT) en Arcegno (CH). Haar eerste tentoonstelling, *Aschewiese*, vond plaats in 1990 in de Kunsthalle Zürich en werd internationaal zeer goed onthaald.

Tussen 1974 en 1997 werkte Štrba aan een tijdsdocument dat werd gebundeld in het project *Shades of Time*, tot op heden nog steeds een van haar meest bekende werken. De presentatie in Be-Part bevat 240 foto's eruit, die door middel van een digitale projectie op drie schermen worden getoond. *Shades of Time* is een erg persoonlijk werk, dat beschouwd kan worden als de tweede presentatie van haar archief sinds de tentoonstelling *Aschewiese*. De foto's behandelen vier generaties van Štrba's familie: van de tijd voor ze geboren werd tot 1997. Het zijn foto's van Annelies' moeder en tantes, van Annelies als kind met haar zusjes, van haar kinderen en haar kleinzoon. Het zijn spontane opnames die getuigen van een verlangen naar nabijheid. De foto's bevroren als het ware de tijd en tezelfdertijd verbindt haar werk het verleden met het heden. Het voortschrijden van de tijd en de geschiedenis wordt metaforisch uitgedrukt door de continuïteit van haar familie over generaties heen. De wereld van Štrba is geconcentreerd in het ouderlijk huis in Melide. De personages zijn haar man Bernhard, haar zoon Samuel, haar kleinzoon Samuel-Maria, haar dochters Linda en Sonja, de katten Sushi en Ashi, verschillende gasten en vriendjes. Het gezin evolueert en groeit onbewust voor de alomtegenwoordige camera van Štrba. Zieke kinderen, rommelige slaapkamers, maaltijden en verjaardagsfeestjes rond de keukentafel, de eerste vriendjes, een zwangerschap, een bruiloft, een nieuw leven: de vertrouwde rituelen van het leven krijgen een intense betekenis. De foto's zijn ontwapenend en openhartig, maar nooit voyeuristisch. Het zijn intieme opnames, uitingen van veiligheid en geluk, die de toeschouwer doen stilstaan bij het verstrijken van de tijd en de cyclus van het leven.

Af en toe dringt de buitenwereld binnen. Štrba voelt zich ook aangetrokken tot literatuur, kunst en plaatsen die iets betekenen voor de mensen van wie ze houdt. Het land van de Brontës, de beroemde pastorie in Haworth (een andere setting van intense, familiale creativiteit) en de winderige heidevelden van Wuthering Heights zijn terugkerende beelden. Genderrollen en onafhankelijke vrouwen van rond de eeuwwisseling die zelf hun carrière en seksualiteit bepaalden, zoals de psychoanalytica en schrijfster Lou Andreas-Salomé en schrijfster Fanny zu Reventlow, trekken Štrba's aandacht. Ze is ook gefascineerd door plaatsen die niet kunnen ontsnappen aan hun geschiedenis, plaatsen van catastrofes en lijden. De chaos van Kobe net na de aardbeving in 1995, Auschwitz en Birkenau, of de kernramp van Tsjernobyl in 1986, die ze rechtstreeks van het televisiescherm fotografeerde. Deze landschappen, verweven met de familiefoto's, plaatsen het individu tegen de achtergrond van een ruimere menselijke geschiedenis.

Familiefoto's zijn van groot belang in de fotografie van de jaren negentig en Štrba's *Aschewiese* is het begin van een hele reeks publicaties. In haar meer recente werken manipuleert Annelies Štrba haar beelden digitaal met de hulp van computerprogramma's.

Be-Part, Platform voor Actuele Kunst

Be-Part Waregem
Westerlaan 17
8790 Waregem

www.bepartexhibitions.be

Lien Van Leemput
lien@clubparadis.be
+32 (0)468 41 85 47

Micha Pycke
micha@clubparadis.be
+32 (0)486 68 00 70